TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

AH BU ÖĞRETMENLER

Yazan: Ömer Celep - 25 Kasım 2010

AH BU ÖĞRETMENLER!

Ömer CELEP

Öğretmenler gününü 24 Kasımda her yıl, zorla da olsa kutluyoruz ve her yıl aynı nutukları, aynı teraneleri çevirip çevirip dinliyoruz. "Öğretmenler eli öpülesi insanlardır, öğretmenlik kutsal bir meslektir… vs." Ama bu kuru övgüler öğretmenlerin karınlarını doyurmuyor, sığ demeçler öğretmenlere madde planında bir şeyler kazandırmıyor. Gönül ister ki öğretmenlerimize bu manevi övgülerin yanında biraz da maddi destekler verilsin. Ama maalesef işin bu önemli yönüne eğilen kimse yok.

Bu noktada, öğretmen olmam nedeniyle biraz içe dönük eleştiri yapmak istiyorum. Dilerim öğretmenlerimiz affeder.

Her şeyden önce biz gücümüzü bütünleştiremiyoruz, fikri yapımızı özlük haklarımızın önüne koyuyoruz, ideolojimize, siyasi tercihimize, meslek bütünlüğümüze onu feda ediyoruz. Kendi siyasi düşüncemize yakın olan siyasi iradenin aleyhimize olan tercihine maalesef ya sessiz kalıyor ya da onaylıyoruz. Sevdiğimiz siyasi iradeye körü körüne itaat ediyoruz. Halbuki, bize fayda sağlamayan sevginin ne değeri olabilir ki? Bize ve mesleğimize kazanım sunmayan ideolojik yapıya itaat safdillikten başka ne olabilir ki?

İnsanların kusur ve kabahati kendi dışında aramaları düşünce üretmelerindeki aczin ilanından başka bir şey değildir.

Değerli öğretmenlerimiz!

Eğer bu gün ekonomik sıkıntı içinde olduğumuzdan şikayetçi isek; Özlük haklarımızla ilgili bir takım beklenti ve şikayetlerimiz varsa oturup düşünmemiz, ideolojik ve siyasi kaygıdan uzak kalarak hesap yapıp gücümüzün birleştirilmesinin yollarını aramamız gerek.

Birleşmeliyiz. Evet birleşmeliyiz ama nerde?

Eğer birleşme sende olursa; bu, benim sana itaatim; birleşme bende olursa senin bana itaatin olur. Öyleyse birleşme ne "sen"de, ne de "ben" de olur. Birleşme ortada bir yerde yani; bir adım sen gelirsin bir adım ben gelirim ve birleşiriz. Ama sen gelmezsen, ben gelmezsem birleşme olmaz.

Bir öz eleştiri daha!

Öğretmenlerimiz maalesef Cumhuriyet tarihimiz boyunca hiç birleşmemişler, ya da birleştirilmemişler. Dolayısıyla bu gün içinde bulunduğumuz duruma ya mahkum olmuşuz ya da mahkum edilmişiz. Kusuru dışta aramaya gerek yok. Biz kendi gücümüzü kendimiz kırarız, kırıyoruz, böyle giderse kırmaya da devam edeceğiz gibi…

İnşallah gücümüzü kendi haklarımızı elde etmede birleştirmeyi başarırız temennisiyle bu faslı bitirmek istiyorum.

Bu yıl ki (2010) öğretmenler günü benim için emekliliğin başlangıcı oldu. Sayın valimiz ve il milli eğitim müdürümüz lütfedip "ÜSTÜN HİZMET BELGESİ" vermişler. Bu belgeyi almak beni mutlu etti teşekkürlerimi, arz ediyorum. Ama bu belgeyi kaymakamımız Sayın İbrahim Halil ŞİVGAN gibi bir yeteneğin, onun gibi sıra dışı bir zekanın, onun gibi radikal hizmet ehli, onun gibi cevval birinin elinden almak sanırım Sayın Valimizin verdiği ödülden daha etkileyici ve daha anlamlıydı.

Ayrıca Sayın Kaymakamımızın kutlama programı içinde yaptığı teşvik edici, destekleyici ve korumacı konuşmalarıyla öğretmenlerimize meslek hayatımda hiçbir kaymakamımızdan dinleyemediğim, her biri bir inci değerinde enfes ifadeler duymak açık ifade edeyim ki, beni fazlasıyla memnun etti ve duygulandırdı.

Bu vesile ile de kendilerine bu sütundan selam ve saygılarımı sunuyor; başarılarının da artarak devamı yönünde dua ediyorum. Sayın kaymakamımızın bu kutlu günümüzde yaptığı veciz konuşmasından esin ve hız alarak farklı bir heyecanla daha da çalışmamız gerektiğini değerli öğretmenlerimize telkinle en kalbi selam ve saygılarımı yolluyorum.

Günümüz kutlu ve birleşmemize vesile olsun.

Yorum Ekle

Ömer Celep

X